

Hopen times

23.juni 2005 / Årgang 2 / Nr. 2 / Utgis av Hopen Telegrambyrå

Traktorvold

"Sjukt, rett og slett sjukt", sier fagarbeider Ole Aksel Torp. s.3

Hensynsløst

Hopens besetning hjelpeløse vitner til blomsterbjørn.

s.5

Turist-Hopen i fare?

Det klassiske postkortmotivet med kjøkkentrappa på stasjonsbygningen er en saga blott.

s.2

Øy	Side 2
Øy	Side 5

Øy	Side 3
Baksida	Side 6

Øy	Side 4
Anmeldelser	Side 6

Ny arkitekttegnet kjøkkentrapp på Hopen

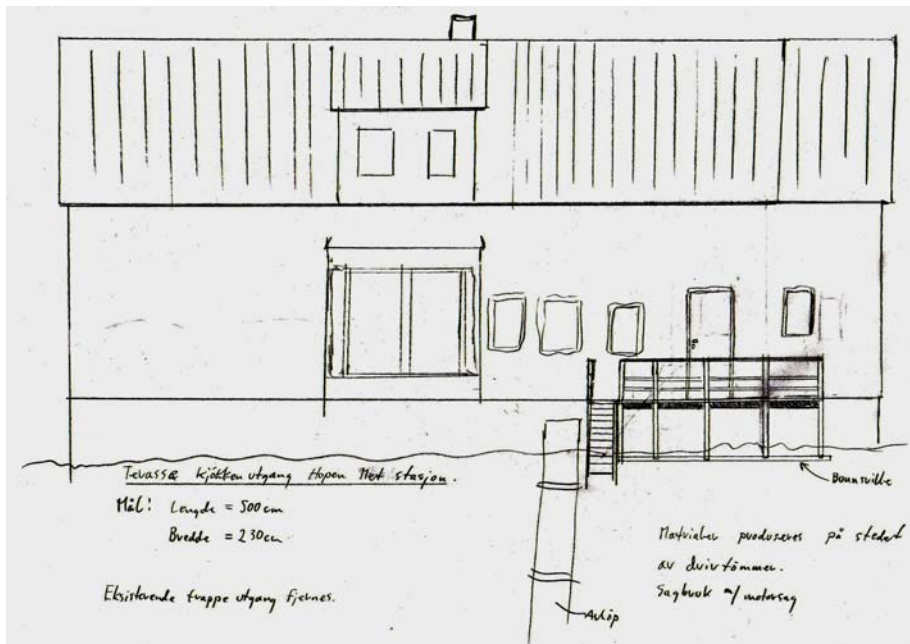
Det var under befaring i snøsmeltinga at det ble oppdaget store råteskader i den gamle trappa fra kjøkkenet.

Den gamle kjøkkentrappa er å regne som Hopens svar på Eiffeltårnet i Paris. Ja, for det er ingen tvil om at trappa er et yndet sted blant turister å bestige og få tatt bilde av seg selv. Å gjøre inngrep i dette landemerket er som å spille Yatzy med turistgrunnlaget på øya.

Ingen fare, sier Roar Kihle, og bretter ut en arkitekttegning så gild og blendende vakker at ærfuglen i området hiver seg i egglegginga. Det er snakk om en ny og revolusjonerende design, inspirert av sjø- og bryggkultur. Derfor vil vi i stor grad benytte selvsåret russisk lerk fra elvene i Sibir, sier Kihle, og peker mot stranda der et sagbruk er rigget for anledningen.

Et nøkkelord under utviklingen har vært allsidighet, og det er ingen tvil om at resultatet blir brukskunst av ypperste klasse. Selve trappeopplevelsen vil kulminere med en fem meter bred platting med plass til fire fine lenestoler og en parasoll mot sola, et sted som i den mørke årstid vil signalisere klare referanser til Vincent Van Goghs uøddelige cafémotiv.

Rekkverket er spesielt gjennomtenkt for å lette snømåking. Som om ikke det var nok er det også et perfekt sted å riste tepper. Rekkverket imøtekommer altså alle sikkerhetskrav, samtidig som det bidrar til stasjonens innvendige hygiene og trivsel.

Detaljert: Som man ser av arkitekttegningen blir stasjonsbygningens nye fasade svært vakker.

Materialene skjæres ut av store tømmerstokker med en råsterk Stihl 066 motorsag med rollomatic-E sagblad, og selvsagt benyttes det CE-godkjente Peltor Optime II øreklokker mens det hele pågår. Deretter pusses bordene med sandpapir,

smergelpapir, og til slutt med håndflaten for å oppnå en glatt og fin overflate.

Man kan bare la seg imponere over den estetiske utformingen av turist-Hopens nye flaggskip. Det vil nok oppstå mang en debatt om det er en terrasse, en

veranda, en balkong, eller en altan. Skjønt alle vil være enige om at det er flott å se på når det blir ferdig, noe Kihle regner med vil skje i løpet av sommeren. Det skal blir skikkelig bra, sier han selvsikkert, og røsker i snora på motorsaga.

Full gass i fjæra: Arkitekt og byggmester Roar Kihle, her assistert av Ole Aksel Torp, sager byggematerialer av fisefineste kvalitet.

John Deere mishandlet på det groveste

"Sjukt, rett og slett sjukt", skrek fagarbeider Ole Aksel Torp da han oppdaget hva som hadde skjedd med traktoren.

Det var torsdag 26. mai at Ole Aksel Torp oppdaget at venstre dør på traktoren var borte. Det ble umiddelbart slått alarm og manngard iverksatt over stasjonsområdet, men håpet om å finne døren i god behold ble raskt lagt i grus ved synet av en haug glassplinter på veien nedover mot helipad.

Ved glassplintene ble det også funnet en dørpakning, et håndtak til døren, og en dørhengsel så deformert at enkelte besetningsmedlemmer måtte finne seg et ensomt sted bak hushjørnet for å trekke pusten.

De tekniske sporene var overveldende. Like fullt var det vanskelig å forstå hvilke motiver som kunne ligge bak en slik grotesk handling. Torp allierte seg derfor med Fullmekting Bjørnar Weines som etter mange års fartstid i TFDS har tilegnet seg skikkelig peiling på denne type kriminalitet.

"**Det er helt klart** at dette ikke dreier seg om en vinningsforbrytelse", fastslo Weines mens han gned hånda ettertenksomt over kjaken, og begrunnet sin påstand med at intet var forsvunnet. Døra var rett og slett ødelagt, og ekstra rystende var det at ødeleggelsene ikke var forsøkt skjult på noen måte. "Dette tyder på at vi har med en gal mann å gjøre", sa Weines og så seg mistenksomt rundt.

Mulige vitner ble intervjuet. Kjøkkensjef Tom Fredrik Eivik var like sjokkert som de andre, og med en tåre i øyet mimret han om den gang han selv kjørte traktoren på to hjul. Påtroppende stasjonsleder Roar Kihle på sin side hadde en langt kjøligere reaksjon til det hele, muligens på grunn av sin lange og barske livserfaring. Da saken kom for en dag tuslet han plystrende omkring som

om ingenting hadde skjedd. "Øh... kjekt med airconditioning", sa han, om enn noe spak i stemmen, og alle lot seg inspirere av hans positive tankegang i denne tunge stunden.

Da Hopen Times gikk i trykken var traktoren fortsatt uten venstre dør, dog er det besluttet på sentralt hold å sende nye deler til Hopen slik at traktoren blir som nv.

Fagarbeider Ole Aksel Torp og Fullmekting Bjørnar Weines kunne raskt slå fast at døra på traktoren var fulltendig smadret, sannsynligvis av en gal mann.

Mystisk kontaktannonse

Avtroppende stasjonsleder Erik Saue kunne i Svalbardposten av 3.juni lese at han er ledig på markedet.

Dette var overraskende, sier Saue, som lurte på hvordan journalisten fikk intervjuet til å dreie seg om dette tema. Det må dog

betraktes som generøst av Svalbardposten å frigjøre spalteplass verd millioner til en slik sak.

På en annen side må man stille spørsmål ved hvor attraktivt det er å bli markedsført som kjærlighetssugen til avisens målgruppe som er ensomme, middelaldrende menn med kullstøv i armhulene. "Dette ligner

ikke grisen", sier Saue, som frykter å havne som posterboy i mang et garderobeskap på Spitsbergen.

Siste nytt er at Saue, til tross for henvendelse fra en kvinne fra Tamokdalen i Troms, vil søke midlertidig asyl på Bjørnøya og deretter sette kursen mot Nepal og bli der til saken for lengst er glemt av alle.

Ufrivillig markedsført

Hopen – det skjer

Ny besetning:

Den 26.mai ankom årets sommerbesetning bestående av 1.kokk Tom Fredrik Eivik, fagarbeider Ole Aksel Torp, metfullmektig Bjørnar Weines, og metfullmektig Roar Kihle. Sistnevnte overtar som stasjonsleder når Erik Saue pakker sekken og emigrerer til Bjørnøya.

Dramatisk jomfrutur:

Ved sesongens første tur med reservestasjonsbåten ble det oppdaget hull i bunnen så stort at en torsk kunne svømt gjennom det. Nå, omtrent tjue kilo polyester senere, er det en glede å konstatere at båten igjen er i tipp topp stand og klar for nye eventyr.

Livsfarlig stativ:

I frykt for at det møllspiste spekkstativet bak badstua skulle falle på noen med dårlig beinbygning ble det meid ned med traktoren.

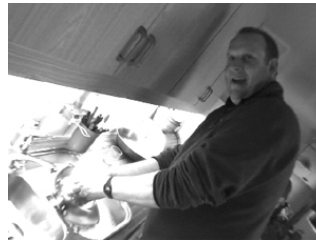
Skudd i blinde?

Det var med bekymring at besetningen oppdaget et enslig og forlatt ærfuglegg på sørsiden av maskinhuset. Lenge trodde man det var snakk om et vådeegg, men til alles glede dukket høna opp og la seg på det.

Pepper:

Inspirert av Roar Kihle's gigantiske pepperforbruk oppsto en opphetet debatt om hvor pepper'n gror. Etter mye frem og tilbake kunne alle enes om at pepper'n gror på Andøya. Etter dette har det ikke vært noe mer snakk om emnet.

Oppvask:

Kollegene er stolte over at Bjørnar Weines har kommet ut av skapet med sin interesse for gummihansker og Zalo. Foran kjøkkenkummen er han i sitt rette element. Mang en lystig låt er plystret over et skittent middagsservise, og ingen blir forbauset om han en morgen sitter i stua og syr ny bunad til kona hjemme på Bergseng.

Full beredskap:

Tidligere denne måneden ble det varslet om et skip i horisonten, men med nærmere undersøkelse med kikkert viste det seg å være enda et isfjell.

Fra her til der:

Siden 2003 har fremdriften i byggingen av ei skiltmast med avstander til alle verdens hjørner ligget død. Men nå er planene gravd frem igjen, og det ryktes om at de første skiltene allerede er ferdig produsert og klare for montering. I praksis betyr dette at besetningen daglig vil bli påminnet om hvor fjernt fra allting de er.

Branninspeksjon:

I mai foretok de rette myndigheter på Svalbard en branninspeksjon på Hopen. Til tross for at fyrtenesten hadde besøkt øya kort tid i forveien kunne ikke inspektørene finne noen brann.

Kanskje neste budsjettår:

Med et foreløpig kostnadskalkyle på 16 milliarder kroner er det inntil videre lagt på is å tilrettelegge Hopen for rullestolbrukere.

Ny rekord i massefoto

Den gamle Hopen-rekorden på en hel rull 135/36 i løpet av en ettermiddag er smadret.

Den 26.mai d.å., da sommerbesetningen fikk se sin første bjørn, knipset feltfotograf Tom Fredrik Eivik 182 bilder i løpet av tre minutter. Dette er under ett sekund per bilde (!). Han brukte et Canon EOS 20D og en 100-400 zoomlinse, ultrasonic, bildestabilisator, Alfa vernesko og en fotstilling utviklet av NASA for bruk av astronauter på månen. Eivik rakk å dokumentere

nær 1,5 Gigabyte isbjørn i løpet av den korte tiden, og det forklarer gjerne hvorfor det sivet sort røyk fra kamerahuset i et kvarter etterpå. Den digitale revolusjon i det nye årtusen har gjort dette mulig, sier Eivik og ler i en nærmest hysterisk latter.

Eivik tok med så mye fotoutstyr til Hopen at han kun fikk plass til en liten tangatruse i kofferten. Blant utstyret Eivik disponerer er vidvinkel så effektiv at han kan ta bilder av seg selv bakfra, samt en blitz han ennå ikke tør bruke i frykt av å fremskynde nedsmeltinga av havisen rundt Hopen.

Feltfotograf Tom Fredrik Eivik - Hopens svar på Robert Capa.

Rett og slett sjofelt

Besetningen på Hopen var hjelpeløse vitner til at en sjofel isbjørn åt en uerstattelig blomsterbukett.

Det var den 27.mai at en fjorten manns delegasjon

som inkluderte Sysselmannen og den russiske konsulen i Barentsburg ankom Hopen for å legge en bukett på monumentet for de falne i Dekabrist-ulykken i 1942. Med lønnskostnader, vanlig slitasje på helikopter, og dagens fuelpris, estimeres buketten å ha kostet

minst hundre tusen kroner innen den ankom øya og ble lagt på monumentet. Intet mindre må blomstenes symbolske verdi betraktes som uerstattelig. Likevel hadde knapt delegasjonen fløyet avsted og lyspærene på helipad'en sluknet før en sjofel bjørn dukket opp og åt hele greia.

Bjørnen kastet buketten tre ganger opp i luften så kvastfokket sto, kun avbrutt av grådige jafs, og den sluttet ikke herjingene før den åpenbart innså at plastblomster er næringsfattig, tungtfordøyelig, og smaker skit.

Interessekonflikt på badet

Tom Fredrik Eivik og Bjørnar Weines skylder på hverandre for at de ikke ser seg selv.

Problemet er at Weines er for høy til å se øvre halvdel av fjeset sitt i baderomsspeilet, samtidig som Eivik er for lav til å se nedre halvdel av sitt ansikt. Så lenge dette problemet forblir uløst må Eivik nøye seg med å barbere hodet, samtidig som Weines kun kan ha hårgel i skjegget.

Det ble først foreslått å flytte speilet opp eller ned. Men kollegenes høydeforskjell på 32cm la ideen i kista, for hvis den ene ser hele ansiktet, da vil den andre se ingenting, og vice versa. Begge var fristet til å argumenterte for løsningen som ville gagne dem selv best, men de var skjønt enige om at det ville bli urettferdig.

Neste idé var å montere et større speil, men også her støtte man på problemer. Det er nemlig slik at skråtaket er så skrått at det begrenser plassen oppad, samtidig som vaskens plassering er til hinder i veggens lavere område. Dette betyr at et speil med den nødvendige høyden for å tilfredstille begge parter i konflikten kun kan monteres på tvers, og da er jo hele vitsen borte.

Hva om vi monterer et speil i trappa ned til første etasje for på den måten å velge hvilket trappetrinn vi vil stå på, spør Weines, og Eivik tygger på det før han rister på hodet og sier at man da må ut av badet, og er det noe han ikke kan så er det å barbere seg uten å skylle hølven i vasken. Weines nikker da samtykkende, vel vitende om at hårgelens konsistens må finjusteres med ferskt vann.

Andre forslag inkluderer å bygge et høyere tak på stasjonsbygget, å konstruere et hydraulisk baderomsgulv, bestille et rundt vidvinkelspeil av den type de har i butikker for å se tjuvradder, samt å montere en ny vanntryksregulert baderomsvifte uten at noen egentlig skjønner hvordan sistnevnte skal løse noe som helst.

Selv om debatten foreløpig foregår i fredelige former er man redd for at tiden vil tære på den enkeltes tålmodighet. Vi har sett det før, sier stasjonsleder Saue, og refererer til konflikten mellom Israel og Palestina. Hvis disse karene ryker i tottene på hverandre må det mer til enn at Michael Jackson skriver en sang om fred.

Bjørnar Weines og Tom Fredrik Eivik i heftig diskusjon ved speilet på badet.

Bok:

J.G. Ræder - Ville Dyr og Sorte Mennesker

Dette er Ræders egen skildring av den gang han reiste med bøsse og kamera i det portugisiske Vest-Afrika. Språket er noe gammelmodig, noe som muligens skyldes at boken ble utgitt på Jacob Dybwads Forlag i 1944. Like fullt er historien levende fortalt, og man må bare gi seg hen i beundring når forfatteren skyter en livsfarlig løve. Terningkast 5.

Musikk:

Kenneth Weines

Debutalbumet til denne countryvirtuosen fra Harstad er spilt inn i Nashville i USA. Låtmaterialet er selvskrevet, og plata må sies å være ren nytelse fra begynnelse til slutt, dette til tross for at ingen har hørt den, men hva annet kan man mene da Kenneth er nevøen til metfullmektig Weines. Terningkast 6.

Film:

Crash - David Cronenberg

Da denne kanadiske kultklassikeren fra 1996 ble vist på TV1000 var forventningene skyhøye blant Hopens befolkning. Men det ble fort klart at denne Cronenberg må være en merkelig fyr. Filmen handler om kvinner og menn som krasjer bilene sine for på den måten oppnå seksuell tilfredsstillelse. Et stykke ut i filmen spurte Ole Aksel Torp om noen ble med ut og bulke traktoren, men forslaget ble møtt med pinlig stillhet. Terningkast 1.

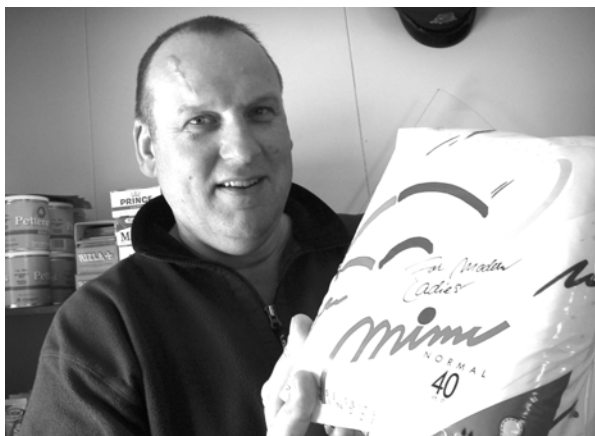
Hvorfor J.G. Ræders bok Ville Dyr og Sorte Mennesker ble kassert av Akerbibliotekene er en gåte.

Fjernsyn:

Lost – TV Norge

Serien handler om en gruppe mennesker som havner på en øde øy hvor de må gjennomgå de største anstengelser for å beholde en høflig tone seg imellom. Store, hvite dyr romsterer rundt leirområdet, og det synes ikke være håp om å komme tilbake til sivilisasjonen med det første. Befolkningen på Hopen har latt seg underholde men ikke overbevise, og er av den grunn i full gang med å skrive en oppfølgerserie – Really Lost. Terningkast 5.

Labert salg av damebind

Velferdssjef Bjørnar Weines fortviler over dårlig salg av damebind.

To pakker damebind har ligget usolgt på velferden siden tidlig på åttitallet. Det er snakk om finskprodusert Mimi Normal For Modern Ladies, og det er førti lefser i hver pakke. Hvert

bind er kun 6mm tykk, så til tross for en utdatert emballasjedesign er innholdet virkelig i tråd med moten. Men til tross for alt dette og instruksur på åtte språk står ikke kjøperne i kø. Dette er helt fryktelig, sier Weines med sprukken stemme, og er redd for at velferden kan gå konkurs hvis ikke noen snart får mensien.

Vellykket prosjekt i havn

Etter langt om lenge er Tyson ferdig med ombyggingen av hundehuset sitt.

Gjennom vinteren har den virksomme hunden spist takpappen, avrundet takhjørnene og gnagd og klort vekk det meste av malingen. Trolig er resultatet slik han

har planlagt helt fra starten av, nemlig at hundehuset er blitt ei rønne og ser helt for jævlig ut. Et annet synonym ofte brukt av designere er "chic". Man må også berømme Tyson for å ivareta miljøet underveis i prosessen. Det meste av de borttagne materialer er fordøyd og gjødslet over hundegårdens østlige område.

